

Study on the Problem about the Use of Reduplications in Chinese of Undergraduate Students

Porramin Praparkarn^{1*} Pimporn Wattanakamolkul²

^{1,2}Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Research Article

Abstract

Corresponding E-mail

porramin.pra@rmutr.ac.th*

Article Info

Received

11 January 2024

Revised

1 May 2024

Accepted

7 May 2024

Keywords

Word reuse in Chinese,
Teaching and learning
development,
Solutions to incorrect
word reuse,
Undergraduate students

The objective is to study the problem of word reuse in Chinese. 1) Analyze the problem of word reuse in Chinese and the consequences of incorrect reuse of words in Chinese. 2) Study for solutions to the causes of incorrect reuse of words in Chinese. 3) Develop teaching and learning in line with the routine use of Chinese words by undergraduate students majoring in Chinese from the first to fourth year levels from a sample of 100 students. This research is a qualitative study in which the researcher conducts data analysis by examining tests. The tools used to conduct the research are: 1) Basic questionnaires about learning Chinese 2) Word Repetitive Test in Chinese

The results showed that: 1) the reuse of words in Chinese changes contextually and cannot be isolated from the linguistic environment; and 2) students avoid repetitive words to prevent misunderstandings. In addition, cultural analysis found that the reuse of words in Chinese depends on familiarity and influencing culture. 2) Students often do not repeat words in Chinese correctly due to insecurity in their use. Pedagogical development should focus on understanding the grammatical structure of repeated words and encourage students to apply them in everyday life to increase familiarity. The use of technology in teaching can help to better demonstrate the use of words in Chinese clearly and correctly.

การศึกษาปัญหาการใช้คำซ้ำในภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ประมินทร์ ประภาการ^{1*} พิมพร วัฒนากมลกุล²

^{1,2}คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการใช้คำซ้ำในภาษาจีน 1) วิเคราะห์ปัญหาการใช้คำซ้ำในภาษาจีนและผลที่เกิดจากการใช้คำซ้ำในภาษาจีนที่ไม่ถูกต้อง 2) ศึกษาหาแนวทางแก้ไขสาเหตุการใช้คำซ้ำในภาษาจีนที่ไม่ถูกต้อง 3) พัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการใช้คำซ้ำในภาษาจีนที่ใช้เป็นประจำของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาจีน ตั้งแต่ระดับชั้นปีที่หนึ่งถึงระดับชั้นปีที่สี่ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการตรวจสอบแบบทดสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ได้แก่ 1. แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการเรียนภาษาจีน 2. แบบทดสอบการใช้คำซ้ำในภาษาจีน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การใช้คำซ้ำในภาษาจีนเปลี่ยนไปตามบริบทและไม่สามารถแยกได้จากสภาพแวดล้อมทางภาษา นักเรียนหลีกเลี่ยงการใช้คำซ้ำเพื่อป้องกันความเข้าใจผิดพลาด นอกจากนี้ การวิเคราะห์ทางวัฒนธรรมพบว่า การใช้คำซ้ำในภาษาจีนขึ้นอยู่กับความคุ้นเคยและวัฒนธรรมที่มีอิทธิพล 2) นักเรียนมักไม่ใช้คำซ้ำในภาษาจีนอย่างถูกต้องเนื่องจากความไม่มั่นใจในการใช้งาน การพัฒนาการสอนควรเน้นการเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ของคำซ้ำและส่งเสริมให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อเพิ่มความคุ้นเคย การใช้เทคโนโลยีในการสอนสามารถช่วยในการแสดงตัวอย่างการใช้คำซ้ำในภาษาจีนอย่างชัดเจนและถูกต้องได้ดียิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การใช้คำซ้ำในภาษาจีน, การพัฒนาการเรียนการสอน, แนวทางแก้ไขการใช้คำซ้ำที่ไม่ถูกต้อง, นักศึกษาระดับปริญญาตรี

บทนำ

ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานมาแต่สมัยโบราณ จำนวนประชากรในประเทศจีนถือว่ามากที่สุดเป็นอันดับต้นของโลก ไม่ว่าจะเดินทางไปทีใดก็สามารถใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารได้ ในด้านการศึกษาการเรียนการสอนภาษาจีน ประเทศจีนได้ส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีหลากหลายรูปแบบที่เข้ามาช่วยให้การเรียนการสอนภาษาจีนเป็นเรื่องที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้นเพียงใช้สมาร์ทโฟน เครื่องเดียวและโหลดแอปพลิเคชันเกี่ยวกับการเรียนภาษาจีน ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน ก็สามารถเรียนภาษาจีนได้ตลอดเวลา โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้ภาษาจีนเป็นภาษาที่สำคัญมากในการติดต่อสื่อสารในยุคปัจจุบัน อีกทั้งยังเป็นหนึ่งในหกภาษาหลักขององค์การสหประชาชาติอีกด้วย ดังนั้นการสื่อสารทางด้านภาษาจีนจึงเป็นเรื่องสำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในยุคปัจจุบันและในด้านการศึกษา

สำหรับการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษานั้น ค่อนข้างที่จะเปิดกว้างไปทางด้านของเนื้อหาการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และเนื้อหาภาษาจีนในด้านไวยากรณ์ ซึ่งสำหรับนักศึกษาไทยนั้น ไวยากรณ์ภาษาจีนค่อนข้างยากและซับซ้อน โดยเฉพาะเรื่องของการเรียนการสอนเกี่ยวกับคำซ้ำในภาษาจีน ทั้งนี้ **บรรจบ พันธุมธา** (Bunchop, 1971) กล่าวว่า คำซ้ำคือคำเดียวกันนำมากล่าว 2 ครั้ง มีความหมายเน้นหนักหรือบางที่ต่างกันไปกับคำเดียวเพียงคำเดียวจึงถือว่าเป็นคำสร้างใหม่ รวมถึง **สุจิตนา บูรมินเหนทร์** (Buraminhae, 1966) ได้ศึกษาคำซ้ำในภาษาไทยในเรื่อง เฉพาะคำซ้ำ

ที่ไม่มีมีการเปลี่ยนรูปโดยแบ่งเป็น 2 ประเภทคือประเภทที่ซ้ำและประเภทที่ไม่ซ้ำและพบว่าหมวดคำลักษณะนามหมวดเดียวเท่านั้นที่มีคำทุกคำปรากฏเป็นคำซ้ำได้ ส่วนหมวดคำทางด้านอื่น มีทั้งประเภทซ้ำได้และไม่ซ้ำเลย งานของฟู เจิง โหย่ว (Fu, 2006) ได้ศึกษาเปรียบเทียบคำซ้ำในภาษาจีนและภาษาไทยและได้ให้คำจำกัดความของคำซ้ำว่า คำที่เกิดจากการนำคำใดคำหนึ่งมาซ้ำ 2 ครั้ง ทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไปไม่มากนักน้อย งานของเหริน เสวี่ เหลียง (Ren, 1980) ได้ศึกษาวิธีการสร้างคำซ้ำในภาษาจีน โดยแบ่งคำซ้ำในภาษาจีนเป็น 2 ประเภทได้แก่ ประเภทซ้ำทั้งคำและประเภทที่ซ้ำบางส่วน ประเภทที่ซ้ำทั้งคำมี 2 รูปแบบ คือ รูปแบบ AA เช่น 妈妈、弟弟、姐姐、妹妹 เป็นต้น รูปแบบ AABB เช่น 高高兴兴 匆匆忙忙 และประเภทซ้ำบางส่วนมีรูปแบบการซ้ำคำในแบบ AAB เป็นต้น งานของเซวี่ เหยิน เหวิน (Chao, 1979) ได้ศึกษาคำซ้ำในภาษาจีนถึงรูปแบบ ความหมาย และเสียงของคำซ้ำในภาษาจีน โดยแบ่งคำซ้ำในภาษาจีนเป็น 3 ประเภท คือ ประเภทที่ซ้ำทั้งคำเป็นคำพยางค์เดียว ประเภทที่คำซ้ำเป็นคำหลายพยางค์และประเภทที่ซ้ำเสียงสระและพยัญชนะตัวสะกด ทั้งยังศึกษาเสียงของคำซ้ำว่า คำซ้ำ 2 พยางค์นั้น พยางค์ที่ 2 ของคำซ้ำจะไม่ลงน้ำหนัก ส่วนคำซ้ำหลายพยางค์นั้น พยางค์สุดท้ายของคำซ้ำจะลงน้ำหนัก ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนในเรื่องการใช้คำซ้ำ ค่อนข้างยากสำหรับนักศึกษาไทย จึงเขียนงานวิจัยฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อที่จะศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการใช้คำซ้ำในภาษาจีนและศึกษาหาแนวทางแก้ไขสาเหตุของการใช้คำซ้ำในภาษาจีนให้ถูกต้องตลอดจนให้นักศึกษาหรือผู้ที่สนใจเข้าใจการใช้คำซ้ำในภาษาจีนชัดเจนมากยิ่งขึ้น และจะสะท้อนให้เห็นคำซ้ำในภาษาจีนที่เป็นปัญหาที่พบข้อผิดพลาดในการใช้บ่อยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี อีกทั้งงานวิจัยฉบับนี้จะอธิบายถึงคำซ้ำในภาษาจีน ชนิดของคำที่ซ้ำได้ รูปแบบและหน้าที่ของคำซ้ำ รวมไปถึงความหมายของคำซ้ำในภาษาจีนอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้คำซ้ำในภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการใช้คำซ้ำในภาษาจีน และผลที่เกิดจากการใช้คำซ้ำในภาษาจีนที่ไม่ถูกต้อง
3. เพื่อศึกษาหาแนวทางแก้ไขสาเหตุการใช้คำซ้ำในภาษาจีนที่ไม่ถูกต้องและพัฒนาการเรียนการสอน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาจีน ตั้งแต่ระดับชั้นปีที่หนึ่งถึงระดับชั้นปีที่สี่ จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นปีและระยะเวลาที่ศึกษาภาษาจีน

ส่วนที่ 2 แบบทดสอบการใช้คำซ้ำในภาษาจีน ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบแก้ไขประโยคให้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาจีน โดยมีประโยคที่ใช้คำซ้ำแบบผิดโครงสร้างและให้นักศึกษาแก้ไขให้ถูกต้อง มีแบบทดสอบทั้งหมดจำนวน 15 ข้อ
2. แบบทดสอบเติมคำซ้ำในช่องว่างลงในประโยคให้สมบูรณ์ มีทั้งหมดจำนวน 10 ข้อ
3. แบบทดสอบการแปลคำซ้ำ โดยแปลคำซ้ำจากภาษาจีนเป็นภาษาไทย มีทั้งหมดจำนวน 10 ข้อ
4. แบบทดสอบการแปลคำซ้ำ โดยแปลคำซ้ำจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน มีทั้งหมดจำนวน 10 ข้อ

5. แบบทดสอบการวิเคราะห์และเปรียบเทียบความหมายของคำซ้ำ โดยการวิเคราะห์โครงสร้างของคำซ้ำแบบ AABB และ แบบ ABAB ที่ใช้คำศัพท์เดียวกันแต่การลำดับคำแตกต่างกัน เปรียบเทียบในเชิงของความหมายที่นำไปใช้ มีทั้งหมดจำนวน 10 ข้อ

6. แบบทดสอบเลือกประกอบคำซ้ำในโครงสร้างประโยคให้สมบูรณ์ โดยการนำคำศัพท์ที่กำหนดให้มาเรียงประโยคให้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาจีนให้สมบูรณ์ มีทั้งหมดจำนวน 10 ข้อ

7. แบบตอบคำถามปลายเปิดโดยมีข้อความถึงคำซ้ำในภาษาจีนที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวันของนักศึกษา โดยแบ่งเป็น 4 ข้อย่อยดังนี้คำซ้ำในภาษาจีนที่เป็นคำนาม คำซ้ำในภาษาจีนที่เป็นคำกริยา คำซ้ำในภาษาจีนที่เป็นคำคุณศัพท์และคำซ้ำในภาษาจีนที่เป็นคำสรรพนามที่นักศึกษาใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน

8. แบบตอบคำถามการเรียนรู้เรื่องการใช้คำซ้ำเกี่ยวกับความรู้สึกแสดงความคิดเห็นถึงความยากง่ายและโอกาสที่จะได้นำคำซ้ำที่เรียนในเนื้อหาตำราเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันว่ามีโอกาสได้ใช้มากน้อยเพียงใด

รวมคะแนนจากแบบทดสอบทั้งหมดคือ 100 คะแนน แบบทดสอบทุกฉบับ ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านและวิเคราะห์แบบทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ (IOC) เท่ากับ 0.67

การสร้างเครื่องมือแบบสอบถาม ศึกษาจากปัจจัยข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวผู้ที่ศึกษา ศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแบบทดสอบการใช้คำซ้ำในภาษาจีน ประกอบด้วย การเลือกใช้คำซ้ำที่หลากหลายรูปแบบ เช่น การเลือกใช้คำซ้ำในโครงสร้างประโยค การเลือกใช้คำซ้ำในโครงสร้างวลี การเลือกใช้คำซ้ำในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน การแปลคำซ้ำในโครงสร้างที่แตกต่างกัน ซึ่งใช้ทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาจากเอกสาร งานวิจัย เกี่ยวกับการใช้คำซ้ำในภาษาจีน คำซ้ำที่ใช้เป็นประจำ โครงสร้างของคำซ้ำ รูปแบบของคำซ้ำ ลักษณะของคำซ้ำ รวมจนถึงเนื้อหาหลักสูตรที่ใช้ในการเรียนการสอนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

2. ศึกษาและสร้างแบบทดสอบ โดยอิงจากแบบทดสอบวัดระดับภาษาจีน (HSK汉语水平考试) และแบบฝึกหัดการใช้คำซ้ำในภาษาจีน 发展汉语 汉语教程 体验汉语 博雅汉语 快乐汉语 (หนังสือแบบเรียนภาษาจีน)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติบรรยาย จำนวนค่าร้อยละ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ พรรณนาข้อมูลเชิงวิเคราะห์ โดยประเมินจากแบบสอบถามและผลคะแนน รวมทั้งแจกแจงวิเคราะห์ สรุปผลการทำแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้ทำการตรวจแบบทดสอบและนำผลคะแนนที่ได้จากการตรวจ มาวิเคราะห์ข้อมูล หาสาเหตุที่นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้คำซ้ำในภาษาจีนไม่ถูกต้อง โดยอ้างอิงจากข้อมูลวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และหาทางแก้ไขรวมไปจนถึงการพัฒนาการเรียนการสอนในเรื่องของคำซ้ำในภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 และเพศชาย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 อายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุมากกว่า 20ปี ขึ้นไป จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีจำนวน 41 คน คิด

เป็นร้อยละ 41.0 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 รองลงมาศึกษาในระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ลำดับถัดมาศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 และลำดับสุดท้ายคือ ระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 นอกจากนี้ยังพบว่าระยะเวลาที่ศึกษาภาษาจีนนั้น กลุ่มเป้าหมายมีการศึกษาภาษาจีนมากที่สุด คือ ช่วงระยะเวลา 4-6 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 รองลงมาคือ ช่วงระยะเวลา 1-3 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 ลำดับถัดมาคือ ช่วงระยะเวลามากกว่า 6 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 และลำดับสุดท้ายคือ ช่วงระยะเวลา น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0

ตารางที่ 1 ผลรายงานช่วงคะแนนการทำแบบทดสอบการใช้คำซ้ำในภาษาจีน ของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาจีน

ช่วงคะแนน	จำนวน	ร้อยละ
0-10	3	3.0
11-20	17	17.0
21-30	21	21.0
31-40	22	22.0
41-50	26	26.0
51-60	3	3.0
61-70	4	4.0
71-80	3	3.0
81-90	1	1.0
91-100	-	-

จากตารางที่ 1 ผลรายงานช่วงคะแนนการทำแบบทดสอบของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่าจำนวนนักศึกษาที่สามารถทำแบบทดสอบคำซ้ำในภาษาจีน ได้มากที่สุดอยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 41 - 50 คะแนน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 รองลงมา 31 - 40 คะแนน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 คะแนน 21 - 30 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 คะแนน 11 - 20 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 คะแนน 61 - 70 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 คะแนน 51 - 60 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 คะแนน 71 - 80 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 คะแนน 81 - 90 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 และกลุ่มนักศึกษาที่ได้คะแนนน้อยที่สุด อยู่ในช่วงคะแนน 0 - 10 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

ตารางที่ 2 ผลรายงานค่าความถี่และค่าร้อยละในการใช้คำซ้ำในภาษาจีนที่เป็นคำกริยาที่พบได้บ่อยในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาจีน

ลำดับ	คำซ้ำในภาษาจีนที่เป็นคำกริยา	ค่าความถี่	ร้อยละ
1	问问	82	12.03
2	说说	63	9.24
3	看看电视	78	11.44
4	商量商量	51	7.48
5	吃吃喝喝	47	6.90
6	团团转	31	4.54
7	尝尝	92	13.48
8	听听音乐	84	12.31
9	上上网	90	13.20
10	跳跳舞	64	9.38
	รวม	682	100

จากตารางที่ 2 ผลรายงานค่าความถี่และค่าร้อยละในการใช้คำซ้ำในภาษาจีนที่เป็นคำกริยาที่พบได้บ่อยในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาจีน พบว่า คำซ้ำในภาษาจีนที่เป็นคำกริยาที่พบได้บ่อยที่สุดในชีวิตประจำวันคือคำว่า 尝尝 คิดเป็นร้อยละ 13.48 รองลงมาคือคำว่า 上上网 (Yu, 2018) คิดเป็นร้อยละ 13.20 คำว่า 听听音乐 (Lu, 1965) คิดเป็นร้อยละ 12.31 คำว่า 问问 (Buraminhae, 1966) คิดเป็นร้อยละ 12.03 คำว่า 看看电视 คิดเป็นร้อยละ 11.44 คำว่า 跳跳舞 คิดเป็นร้อยละ 9.38 คำว่า 说说 คิดเป็นร้อยละ 9.24 คำว่า 商量商量 (Wang, 1959) คิดเป็นร้อยละ 7.48 คำว่า 吃吃喝喝 (Yang, 2016) คิดเป็นร้อยละ 6.90 และคำว่า 团团转 คิดเป็นร้อยละ 4.54

สรุปและอภิปรายผล

จากการตรวจแบบทดสอบของนักศึกษาสามารถสรุปผลการวิจัยและวิเคราะห์โดยแบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. วิเคราะห์จากข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างถึงปัญหาการใช้คำซ้ำในภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ โดยสามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างในการใช้คำซ้ำในภาษาจีนออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

1.1 กลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1-2 ในการทำแบบทดสอบของนักศึกษาชั้นปีที่ 1-2 สามารถวิเคราะห์ข้อมูลออกมาได้ดังนี้

1.1.1 แบบทดสอบแก้ไขประโยคให้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาจีน โดยมีประโยคที่ใช้คำซ้ำแบบผิดโครงสร้างและให้นักศึกษาแก้ไขให้ถูกต้อง มีแบบทดสอบทั้งหมดจำนวน 15 ข้อ นักศึกษาส่วนใหญ่ในกลุ่มนี้ไม่สามารถทำแบบทดสอบข้อนี้ได้เนื่องจากมีคำศัพท์ที่หลากหลายและตัวนักศึกษาเองส่วนใหญ่มีประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาจีนเพียงแค่มิถึง 1-2 ปีเห็นได้จากแบบทดสอบข้อนี้มีคะแนนเต็ม 30 คะแนนแต่นักศึกษาทำได้มากที่สุดในกลุ่มนี้ เพียง 8 คะแนน ซึ่งถือว่าเป็นแบบทดสอบข้อที่ยากสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1-2 หรือผู้ที่เพิ่งเริ่มเรียนภาษาจีน

1.1.2 แบบทดสอบเติมคำซ้ำในช่องว่างลงในประโยคให้สมบูรณ์ มีทั้งหมดจำนวน 10 ข้อ ข้อนี้ถือเป็นอีกข้อที่ยากสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1-2 เนื่องจากคำศัพท์ที่นำมาให้เติมคำนั้นเป็นรูปแบบของคำซ้ำ

ทั้งหมด แต่มีเพียงไม่กี่คำที่นักศึกษาจะสามารถคาดเดาความหมายของคำซ้ำได้และคะแนนส่วนใหญ่ที่ได้จากข้อนี้อยู่ในช่วง 2-4 คะแนน ซึ่งถือว่าตัวนักศึกษาเองยังมีข้อมูลคำศัพท์ที่ยังไม่มากพอและยังไม่ทราบรูปแบบของคำซ้ำในภาษาจีน

1.1.3 แบบทดสอบการแปลคำซ้ำ โดยแปลคำซ้ำจากภาษาจีนเป็นภาษาไทย มีทั้งหมดจำนวน 10 ข้อและแบบทดสอบการแปลคำซ้ำ โดยแปลคำซ้ำจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน มีทั้งหมดจำนวน 10 ข้อ โดยข้อนี้ให้นักศึกษาทราบความหมายของคำศัพท์ แต่ไม่ทราบว่าคำศัพท์สามารถอยู่ในรูปแบบของคำซ้ำได้ ดังนั้นคำตอบที่ถูกต้องเมื่อนำมาซ้ำคำ ความหมายของคำซ้ำนั้นจะเปลี่ยนแปลงหรือไม่ นักศึกษาส่วนใหญ่จึงตอบแบบทดสอบแบบความหมายตรงตัวของคำศัพท์

1.1.4 แบบทดสอบการวิเคราะห์และเปรียบเทียบความหมายของคำซ้ำ โดยการวิเคราะห์โครงสร้างของคำซ้ำแบบ AABB และ แบบ ABAB ที่ใช้คำศัพท์เดียวกันแต่การลำดับคำแตกต่างกัน เปรียบเทียบในเชิงของความหมายที่นำไปใช้ มีทั้งหมดจำนวน 10 ข้อ นักศึกษาในกลุ่มชั้นปีที่ 1-2 ส่วนใหญ่ไม่ทราบมาก่อนว่าคำศัพท์ 1 คำสามารถซ้ำคำได้มากกว่า 1 รูปแบบและหลังจากซ้ำคำแล้วเกิดความหมายที่แตกต่างกัน ดังนั้นนักศึกษาจึงไม่สามารถทำแบบทดสอบข้อนี้ได้

1.1.5 แบบทดสอบเลือกประกอบคำซ้ำในโครงสร้างประโยคให้สมบูรณ์ โดยการนำคำศัพท์ที่กำหนดให้มาเรียงประโยคให้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาจีนให้สมบูรณ์ มีทั้งหมดจำนวน 10 ข้อ นักศึกษาส่วนหนึ่งมีความเข้าใจในตัวโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาจีนจึงสามารถทำให้ทำแบบทดสอบในข้อนี้ได้ แต่ก็มีส่วนน้อยที่คำศัพท์ที่เคยเรียนมายังไม่มากพอ จึงไม่สามารถเรียงประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ได้

1.2 กลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 3-4 ในการทำแบบทดสอบของนักศึกษาชั้นปีที่ 3-4 สามารถวิเคราะห์ข้อมูลออกมาได้ดังนี้

1.2.1 แบบทดสอบแก้ไขประโยคให้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาจีน โดยมีประโยคที่ใช้คำซ้ำแบบผิดโครงสร้างและให้นักศึกษาแก้ไขให้ถูกต้อง มีแบบทดสอบทั้งหมดจำนวน 15 ข้อ นักศึกษาชั้นปีที่ 3-4 ในกลุ่มนี้มีผู้ที่สามารถทำคะแนนได้มากที่สุดถึง 20 คะแนนจากคะแนนเต็ม 30 คะแนน แต่ก็ยังมีนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ยังไม่สามารถทำแบบทดสอบในข้อนี้ได้ เนื่องจากไม่มีความรู้ทางด้านการใช้รูปแบบคำซ้ำในภาษาจีนที่ถูกต้องมากเพียงพอ

1.2.2 แบบทดสอบเติมคำซ้ำในช่องว่างลงในประโยคให้สมบูรณ์ มีทั้งหมดจำนวน 10 ข้อ นักศึกษาส่วนใหญ่ในกลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 3-4 ไม่สามารถทำแบบทดสอบในข้อนี้ได้ เนื่องจากนักศึกษาไม่ทราบความหมายของคำซ้ำแต่ก็ยังมีนักศึกษาบางส่วนที่สามารถทำแบบทดสอบข้อนี้ได้ ทำให้ได้คะแนนมากที่สุด 8 คะแนนจากคะแนนเต็ม 10 คะแนน

1.2.3 แบบทดสอบการแปลคำซ้ำ โดยแปลคำซ้ำจากภาษาจีนเป็นภาษาไทย มีทั้งหมดจำนวน 10 ข้อและแบบทดสอบการแปลคำซ้ำ โดยแปลคำซ้ำจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน มีทั้งหมดจำนวน 10 ข้อ โดยการทำให้แบบทดสอบข้อนี้ของนักศึกษานั้น สามารถแปลคำศัพท์ได้ แต่ไม่สามารถแปลออกมาในรูปแบบของคำซ้ำได้ เนื่องจากนักศึกษาไม่แน่ใจถึงรูปแบบของคำซ้ำว่า คำศัพท์คำนี้สามารถซ้ำคำได้ในรูปแบบไหนบ้าง

1.2.4 แบบทดสอบการวิเคราะห์และเปรียบเทียบความหมายของคำซ้ำ โดยการวิเคราะห์โครงสร้างของคำซ้ำแบบ AABB และ แบบ ABAB ที่ใช้คำศัพท์เดียวกันแต่การลำดับคำแตกต่างกัน เปรียบเทียบในเชิงของความหมายที่นำไปใช้ มีทั้งหมดจำนวน 10 ข้อ นักศึกษาในกลุ่มชั้นปีที่ 3-4 มีความเข้าใจมาโดยตลอดว่าคำศัพท์ 1 คำ จะสามารถซ้ำคำได้เพียงรูปแบบเดียว ดังนั้นตัวนักศึกษาเองจึงไม่สามารถแยกข้อแตกต่างของความหมายของคำซ้ำนั้นได้

1.2.5 แบบทดสอบเลือกประกอบคำซ้ำในโครงสร้างประโยคให้สมบูรณ์ โดยการนำคำศัพท์ที่กำหนดให้มาเรียงประโยคให้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาจีนให้สมบูรณ์ มีทั้งหมดจำนวน 10 ข้อ สำหรับแบบทดสอบข้อนี้ถือเป็นอีกข้อที่ยากสำหรับนักศึกษาที่เรียนภาษาจีน ตัวผู้เรียนเองนอกจากจะต้องเรียนรู้ความหมาย วิธีการใช้ของคำศัพท์แล้ว ยังต้องทราบถึงโครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาจีนอีกด้วย นักศึกษาส่วนใหญ่จึงไม่สามารถทำแบบทดสอบข้อนี้ได้

จะเห็นได้ว่าคะแนนที่มากที่สุดในระดับคะแนน 81 – 90 คะแนนมีจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 1 คนและมีประสบการณ์การเรียนภาษาจีนมาไม่ต่ำกว่า 6 ปีและใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวันเป็นส่วนใหญ่ช่วงคะแนนที่มีจำนวนนักศึกษาทำคะแนนได้มากที่สุดคือ ระดับคะแนน 41- 50 คะแนนมีจำนวนนักศึกษาถึง 26 คนซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ได้คะแนนอยู่ในช่วงระดับคะแนนนี้ ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 และ 4 อีกทั้งยังมีประสบการณ์การเรียนภาษาจีนมาแล้วไม่ต่ำกว่า 4 – 6 ปี ช่วงคะแนน 0 – 10 คะแนน มีจำนวนนักศึกษา 3 คนและช่วงคะแนน 11 – 20 คะแนน มีจำนวนนักศึกษา 17 คนซึ่งทั้ง 2 ช่วงคะแนนนี้ นักศึกษาศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 และมีประสบการณ์การเรียนภาษาจีนน้อยกว่า 1 ปี

2. การศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการใช้คำซ้ำในภาษาจีน

การเรียนภาษาจีนสำหรับนักศึกษาต่างชาตินั้นถือว่าเป็นเรื่องที่ยากและต้องใช้เวลาในการฝึกฝนพัฒนาตนเองให้สามารถนำสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ภายในห้องเรียนมาใช้ได้ในสถานการณ์จริง สำหรับตัวนักศึกษาไทยแล้วนั้น การเรียนภาษาจีนถือว่าเป็นเรื่องที่ยาก จะต้องอาศัยความขยัน ทักษะความรอบรู้ กล้าคิด กล้าที่จะแสดงความคิดเห็น หมั่นฝึกฝนทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนรวมถึงทักษะทางการแปล เพื่อที่จะพัฒนาภาษาจีนของตนเองให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

สำหรับปัญหาการใช้คำซ้ำในภาษาจีนของนักศึกษานั้น นักศึกษาขาดความมั่นใจทางด้านทักษะการสื่อสารและความรู้ที่ไม่เพียงพอในเรื่องของคำซ้ำที่จะสามารถนำไปต่อยอดของการใช้คำซ้ำในภาษาจีน ให้ถูกต้อง นักศึกษาเลยเสี่ยงที่จะไม่ใช้คำซ้ำในภาษาจีน ส่วนหนึ่งเกิดจากการได้รับอิทธิพลของการใช้ภาษาแม่ (ภาษาไทย) เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางภาษาของนักศึกษานั้นคือภาษาไทย ส่งผลให้ขาดความมั่นใจในการนำคำซ้ำในภาษาจีนมาใช้ให้ถูกต้องและเลือกใช้คำซ้ำผิดหลักโครงสร้างไวยากรณ์รวมไปจนถึงเลือกใช้คำซ้ำในภาษาจีนโดยไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมการใช้ภาษา เพราะส่วนใหญ่นักศึกษาจะใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารเป็นหลัก พอถึงเวลาที่ต้องติดต่อสื่อสารกับชาวจีนทำให้ขาดความมั่นใจในตนเอง ที่จะนำข้อมูลความรู้ของตนเองที่เคยศึกษาออกมาใช้ในสถานการณ์จริง

3. แนวทางการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน

เนื่องจากการเรียนการสอนเรื่องคำซ้ำในภาษาจีน ไม่เพียงแต่ต้องอาศัยความเข้าใจเท่านั้น ยังเกี่ยวกับการวิเคราะห์ประโยคและความหมายของคำ แม้กระทั่งการวิเคราะห์ตัวภาษาด้วย นี่คือการเฝ้าระวังหรือข้อเรียกร้องเบื้องต้นกับนักศึกษาที่ต้องมีความรู้ภาษาจีนในทักษะทางการฟัง การพูด การเขียน การอ่านและการแปล อีกทั้งยังรวมถึงความรู้ ประวัติความเป็นมาเบื้องหลังทางวัฒนธรรมด้วย ขอเรียกร้องเหล่านี้ก็เป็นไปไม่ได้ที่นักศึกษาจากไม่รู้อะไรเลยจนต้องรู้และเข้าใจทุกอย่างอย่างชัดเจนและถูกต้อง รวมถึงทักษะในการเลือกใช้คำซ้ำในภาษาจีนอีกด้วย

ทางการเรียนการสอนคำซ้ำในภาษาจีนก็มีลักษณะเริ่มต้นจากส่วนที่ง่ายแล้วค่อยก้าวไปตามลำดับ โดยยึดหลักสอนจากง่ายไปยาก โดยเริ่มจากการอธิบายหน้าที่ ความหมายของคำซ้ำและข้อแตกต่างระหว่างคำซ้ำในภาษาจีนและภาษาไทยเพื่อให้ตัวผู้เรียนเองเห็นภาพได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น รวมไปถึงรายละเอียดของรูปแบบคำที่ซ้ำได้ในภาษาจีน โดยฝึกให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ใช้คำซ้ำในภาษาจีนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน และให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาที่สามารถเรียนแล้วนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

สามารถนำเสนอสื่อการเรียนการสอนในหลากหลายรูปแบบ สื่อโสตทัศนเพื่อให้นักศึกษาได้เห็นภาพการนำคำซ้ำในภาษาจีนมาใช้ได้อย่างถูกต้องชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่ได้นำเสนอไปแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าสาเหตุที่นักศึกษาใช้คำซ้ำในภาษาจีนไม่ถูกต้องนั้น เกิดจากนักศึกษาขาดความมั่นใจทางด้านทักษะการสื่อสารและความรู้ที่ไม่เพียงพอในเรื่องของคำซ้ำที่สามารถนำไปต่อยอดของการใช้คำซ้ำในภาษาจีนให้ถูกต้อง ผู้สอนควรใช้วิธีการสร้างความเชื่อมโยงกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อฝึกวิเคราะห์แยกแยะรูปแบบการใช้ที่แตกต่างกัน ให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนในการใช้ทักษะทางภาษา ไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งผู้เรียนเมื่อมีทักษะการใช้ภาษาที่สม่ำเสมอ ก็จะสามารถซึมซับรูปแบบการใช้คำซ้ำได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งเป็นการเรียนรู้ระหว่างการใช้ภาษา จะเป็นการสร้างสัญชาตญาณความหยั่งรู้ทางภาษา (语感) ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างดี โดยวิธีการสร้างสัญชาตญาณความหยั่งรู้ทางภาษาแก่ผู้เรียนจะเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจของความแตกต่างของคำซ้ำ ผ่านการฝึกทักษะและใช้ในสถานการณ์จริงอย่างสม่ำเสมอ ผสมผสานการสอนการใช้คำศัพท์ควบคู่กับบริบทสถานการณ์ในการใช้เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในรูปแบบของบริบทการใช้ รวมทั้งเน้นอธิบายชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างคำซ้ำ โดยเริ่มต้นจากหน่วยคำหรือคำพยางค์เดียวไปจนพยางค์คู่ เพื่อเพิ่มพูนวงคำศัพท์และเชื่อมโยงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องให้เห็นในบริบทที่แตกต่างกันออกไป การประกอบรูปคำของนักศึกษาเกิดจากความเคยชินเนื่องจากคำซ้ำเป็นวิธีการประกอบรูปคำที่สำคัญอย่างหนึ่งของภาษาจีน ทำให้การใช้คำซ้ำในภาษาจีนได้รับผลกระทบด้วย ส่วนวิธีการใช้ที่ไม่ถูกต้องนั้น เกิดจากความไม่เข้าใจที่เพียงพอต่อการใช้คำซ้ำในภาษาจีน ดังนั้นเมื่อศึกษาถึงปัญหาการใช้คำซ้ำในภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีแล้ว นำผลที่ได้จากการศึกษาปัญหาการใช้คำซ้ำในภาษาจีนมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้เหมาะสมในลำดับต่อไป

References

- Bunchop, P. (1971). *Characteristics of the Thai language*. Bangkok: Teachersapa Printing (In Thai).
- Buraminhae, S. (1966). *Characteristics of repeating words in Thai language Education Thesis*. Thesis in Master of Education, *Department of Secondary Education graduate school*. Bangkok: Chulalongkorn University (In Thai).
- Chao, Y. (1979). *Chinese spoken grammar*. Peking: Commercial press (In Chinese).
- Fu, Z. (2006). *Repeated words in Chinese and Thai a comparative study*. Thesis in Master of Education, *Department of Eastern Languages*. Bangkok: Chulalongkorn University (In Thai).
- Lu, Z. (1965). *Chinese word formation*. Peking: Science Press (In Chinese).
- Ren, X. (1980). *Chinese word formation*. Peking: China Society Publishing House (In Chinese).
- Wang, L. (1959). *Chinese Modern Grammar Volume II*. Hongkong: Zhonghua Book Company (In Chinese).
- Yang, J. (2016). *Chinese Course Volume 1*. Peking: Peking Language and Culture University Press (In Chinese).

Yu, X. (2018). Short-term Listening and Speaking Chinese Course. Peking: Peking University Press (In Chinese).